

Arrest

nr. 44 348 van 31 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDIRICKX, die loco advocaat L. ROGIERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 26 november 2009 het Rijk binnen en diende op 27 november 2009 een asielaanvraag in. Op 1 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, orthodox christen te zijn en tot de Amhaarse etnie te behoren. U bent geboren op 14 september 1986 (Maskaram 4, 1979 Ethiopische Kalender (hierna E.K.)) in Addis Abeba en woonde daar gedurende uw hele leven.

Tijdens de verkiezingscampagne voor de verkiezingen van 15 mei 2005 (Genbot 7, 1997 EK), werd u supporter van de politieke partij Kinijit. U steunde Kinijit door te discuten met andere supporters en door het ophangen van affiches. Na de verkiezingen van 15 mei 2005 (Genbot 7, 1997 EK) nam u op 7 juli 2005 (Sane 30, 1997 EK) deel aan een demonstratie tegen het bedrog tijdens de verkiezingen. Diezelfde avond traptten agenten de deuren van alle huizen, gingen overal binnen en

arresteerden iedereen die ze zagen. Ook u werd gearresteerd en eerst naar Abadine gebracht, vervolgens naar Tatek, om uiteindelijk opgesloten te worden in Dedessa. Omdat jullie met velen waren, werd u op 12 juli 2005 (Hamle 5, 1997 EK) vrijgelaten, op voorwaarde dat u geen politieke organisatie meer zou steunen.

Op 28 mei 2008 (Genbot 20, 2000 EK) werd u lid van de organisatie 'Genbot7'. In juni-juli 2009 (Sane 2001 EK) deed u voor het eerst activiteiten voor Genbot7. U schreef posters en hing deze op, met als doel de partij te introduceren aan het publiek. Dit deed u om de twee dagen tot u gearresteerd werd op 22 augustus 2009 (Nahase 16, 2001 EK) toen u – samen met een ander lid van Genbot7, Wondimagegn Mekonnen – slogans voor Genbot7 op de muren schreef. U werd opgesloten in het derde politiebureau, tot u op 20 oktober 2009 (Teqemt 10, 2002 EK) werd weggevoerd met een truck. Toen de truck halt hield waagden u en een aantal andere gevangenen het erop om weg te lopen. U werd niet gevat en dook onder in een kerk. De dag nadien ging u naar uw 'spirituele vader' die uw spaargeld ophaalde voor u. Op 22 oktober 2009 (Teqemt 12, 2002 E.K.) verliet u Ethiopië en vluchtte u naar Kenia en op 25 november 2009 (Khedar 16, 2002 E.K.) vertrok u – in het bezit van een paspoort dat u van een smokkelaar Mohammed kreeg – met een rechtstreekse vlucht naar België. De dag nadien kwam u in België toe en nog eens een dag later diende u er een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Ethiopische overheid wegens uw activiteiten voor Kinijit en Genbot7, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde betrokkenheid bij Kinijit.

U verklaarde dat u tijdens de verkiezingscampagne voor de verkiezingen van 15 mei 2005 (Genbot 7, 1997 EK), supporter werd van de politieke partij Kinijit. U steunde Kinijit door te discuten met andere supporters en door het ophangen van affiches en dit deed u in uw buurt, Kebele 7/8, Arada (gehoor CGVS, p.4-5). U gaf verder aan dat u in uw buurt ging stemmen en dat men deze buurt voor de verkiezingen de benaming 'Woreda 9, Kebele 12', gebruikte (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd of u – buiten Sisay Shere – de namen van de andere Kinijit kandidaten kon opnoemen die in 'uw' Kebele / Woreda opkwamen voor de verkiezingen van 15 mei 2005 (Genbot 7, 1997 EK) voor het nationale parlement en voor regionale parlement, gaf u aan dat u het zich niet meer herinnerde en dat Sisay Shere de enige was die u nog wist (gehoor CGVS, p.5). Van iemand die Kinijit tijdens de verkiezingscampagne steunde door te discuten met andere supporters en door het ophangen van affiches in uw buurt, mag men verwachten dat hij meer dan één Kinijit kandidaat kan opnoemen. Temeer daar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in uw buurt, Kebele 7/8 – waar u nota bene ook stemde – voor de verkiezingen van 15 mei 2005 (Genbot 7, 1997 EK) voor het nationale parlement en voor regionale parlement 7 verschillende kandidaten van Kinijit (ook CUD genoemd) opkwamen (zie administratief dossier). Bovenstaande onwetendheid maakt het niet aannemelijk dat u Kinijit daadwerkelijk steunde tijdens de verkiezingscampagne.

Verder kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw arrestatie op 7 juli 2005 (Sane 30, 1997 EK) en detentie tot 12 juli 2005 (Hamle 5, 1997 EK).

U verklaarde dat u op 7 juli 2005 (Sane 30, 1997 EK) deelnam aan een demonstratie tegen het bedrog tijdens de verkiezingen en dat u diezelfde avond werd gearresteerd (gehoor CGVS, p.10). U gaf verder aan dat de politie –tijdens de demonstratie– aan geen enkele van de meer dan duizend deelnemers de papieren vroeg (gehoor CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg hoe men dan wist waar u woonde en dat u deelnam aan de demonstratie, gaf u aan dat het niet voor u was, maar dat agenten van alle huizen de deur intrapten, binnengingen en iedereen arresteerden die ze zagen (gehoor CGVS, p.11).

Toen u gevraagd werd waarom u toen uw aanwezigheid bij de demonstratie niet ontkende en u niet – uit veiligheidsoverwegingen– (in strijd met de werkelijkheid) verzoon dat u een aanhanger van de TPLF (regerende partij) was, gaf u aan dat ze het niet vroegen (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd of u tijdens uw detentie niet zei dat u niet tegen het regime was, gaf u aan dat het onmogelijk was om te communiceren met de mensen die u arresteerden, vermits ze geen Amhaars spraken (gehoor CGVS, p.11). Dat men u niet vroeg of u aanwezig was bij de demonstratie / een aanhanger van de

TPLF was is echter geen afdoende verklaring om u niet te verzetten tegen uw arrestatie, wat men toch mag verwachten van iemand die op het punt staat gearresteerd te worden. Het feit dat u niet kon communiceren met de mensen die u arresteerden / vasthielden is eveneens ongeloofwaardig daar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Amhaars de enige officiële taal is in Ethiopië en men kan verwachten dat de Ethiopische politiediensten Amhaars spreken. Overigens gaf u zelf aan dat men tijdens uw arrestatie zei dat u tegen hen was, wat aantoonde dat u wél kon communiceren met hen (gehoor CGVS, p.10). Verder gaf u aan dat men geen bewijs had tegen u en dat men iedereen arresteerde die ze vonden, omdat ze wraak wilden voor de verkiezingsnederlaag (gehoor CGVS, p.11). Dit is onwaarschijnlijk en louter speculatie van uw kant. Bovenstaande vage verklaringen betreffende uw arrestatie op 7 juli 2005 (Sane 30, 1997 EK) detentie tot 12 juli 2005 (Hamle 5, 1997 EK) maken het onwaarschijnlijk dat u werkelijk deze vervolgingsfeiten onderging.

Verder kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde lidmaatschap en activiteiten voor Genbot7 én de daaruit volgende vervolging.

U gaf aan dat op 28 mei 2008 (Genbot 20, 2000 EK) de beweging 'Genbot7' werd opgericht en dat u die dag ook lid werd van 'Genbot7' (gehoor CGVS, p.5), terwijl uit de officiële website van Genbot7 blijkt dat de oprichting van de beweging reeds op 14 mei 2008 (Genbot 6, 2000) werd aankondigd (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd wat de procedure was om lid te worden van Genbot 7, bleef u vaag door te zeggen dat je geen racist mag zijn, in de eenheid van het land moet geloven en geen religieuze fundamentalist mag zijn (gehoor CGVS, p.8). Verder gaf u aan dat u in juni-juli 2009 (Sane 2001 EK) voor het eerst activiteiten voor Genbot7 deed, namelijk het schrijven van posters en deze ophangen, met als doel de partij te introduceren aan het publiek (gehoor CGVS, p.7). U gaf aan dat u – samen met Yithrek Abreham en Tamru Chame – tot de structuur 'bekendmaking van de partij' behoorde en dat Wondimagegn Mekonnen boven jullie stond en dat deze laatste u deze opdrachten gaf, maar u had er geen idee van [wie] zijn contactpersoon was (gehoor CGVS, p.8). Evenmin wist u wie het hoofd van de structuur 'bekendmaking van de partij' is. U gaf aan dat uw structuur van drie verantwoordelijk was voor jullie buurt, maar u had er geen idee van hoeveel zulke structuren bestonden, omdat de organisatie illegaal is (gehoor CGVS, p.8). Ook de structuur van Genbot 7 kon u niet geven, omdat deze vertrouwelijk is en niet wordt meegedeeld aan leden in Ethiopië (gehoor CGVS, p.8). U gaf aan dat u wél de namen van de leiders van Genbot 7 kende, maar toen de dossierbehandelaar u vroeg hoe u deze namen kende, gaf u aan dat ze publiek werden gemaakt in de kranten in het land (gehoor CGVS, p.8). Van iemand die een actief lid is van de organisatie, mag men een betere kennis van de organisatie verwachten en mag men verwachten dat hij deze kennis niet opdoet via de media, maar via de organisatie zelf. Verder gaf u aan dat Genbot 7 een poging tot staatsgreep ondernam in Ethiopië en dat er achtendertig mensen werden gearresteerd. Toen de dossierbehandelaar u hierop vroeg wanneer deze poging tot staatsgreep plaatsvond, gaf u aan dat dit ongeveer in december 2008-januari 2009 (Takhsas 2001 EK) was (gehoor CGVS, p.14-15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat men de bewuste poging tot staatsgreep van Genbot 7 eind april 2009 kon vrijdelen, wat u toch zou moeten weten als actief lid van Genbot 7 dat op dat moment in Ethiopië aanwezig was. Verder had u er geen idee van of Genbot 7 een afdeling had in België en trachtte u dit ook niet uit te zoeken. Bovenstaande veelvuldige en grove onwetendheden ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het feit dat u daadwerkelijk een actief lid was van Genbot 7 en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw activiteit voor Genbot 7 onderging.

Bovendien kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw arrestatie op 22 augustus 2009 (Nahase 16, 2001 EK) en detentie tot 20 oktober 2009 (Teqemt 10, 2002 EK).

U gaf aan dat u gearresteerd werd op 22 augustus 2009 (Nahase 16, 2001 EK) toen u – samen met een ander lid van Genbot7, Wondimagegn Mekonnen – slogans voor Genbot7 op de muren schreef en dat u in de cel zat met ongeveer tien andere gevangenen (gehoor CGVS, p.12-13). Toen u gevraagd werd om uw medegevangenen te noemen, gaf u aan dat u zich nog Fitsum, Dereje, Tamirat en Nigussie herinnerde (gehoor CGVS, p.13). Toen u later opnieuw gevraagd werd om u de namen van uw medegevangenen te noemen toen u de tweede maal gearresteerd werd, noemde u Fitsum, Wondimagegn, Daniel en Nigussie. Toen u erop gewezen werd dat u een uur eerder twee andere namen opgaf, gaf u aan dat dit de mensen in uw cel waren. Toen u gevraagd werd of u nog namen van andere medegevangenen wist, gaf u aan ze niet meer te herinneren (gehoor CGVS, p.16). Men kan verwachten dat men preciezere herinneringen overhoudt aan een detentieperiode van twee maanden en dat u binnen de duur van één gehoor coherente verklaringen aflegt betreffende deze detentie. Dat u hiertoe niet in staat bent ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Kebele identiteitskaart toont uw identiteit aan, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enig middel haalt verzoeker de *“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, van een kennelijke appreciatiefout (B.S. 12 september 1991) en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet”* aan.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn originele Kebele identiteitskaart neer. Aldus toont hij zijn identiteit afdoende aan.

2.5. Verzoeker adstrueert zijn reisweg niet terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker weet niet met welke vliegtuigmaatschappij hij reisde en hij heeft evenmin kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het vals paspoort waarmee hij de douane passeerde (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). Hij verklaarde enkel te weten dat zijn foto aan het paspoort gehecht was. Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Dat hij kon reizen zonder zelfs de naam te kennen die op het vals paspoort vermeld wordt is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar hem dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn

netwerk in gevaar brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoeker legt echter geen enkel begin van bewijs van zijn asielmotieven aan de Belgische asielinstanties voor. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker meent dat *“Er dient te worden vastgesteld dat hij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.”*

3.3. Verzoeker beweert dat hij naar aanleiding van de verkiezingen van 2005 een actieve supporter werd voor de Kinijit en hierdoor problemen kreeg met de overheid en gearresteerd werd. Verzoeker voert aan *“In eerste instantie bemerkt het CGVS in haar beslissing als zou verzoeker geen namen kennen van andere kandidaten die opkwamen voor de verkiezingen d.d. 15.05.2005 voor het nationale en regionale parlement in de buurt van verzoeker. (Woreda 9, Kebele 12) Concluant kent wel degelijk de andere kandidaten: Ledetu Ayalew, Dr. Bhanunega, Brthukan Midekssa, Engineer Hailu Shawel, Dr. Yakob, Sisay Shire.”*

3.3.1. Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoeker naast Sisay Shire geen andere namen van Kinijit-kandidaten uit zijn Kebele kon opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.5), terwijl uit objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat er in verzoekers Kebele 7 kandidaten voor Kinijit opkwamen. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de vaststelling van zijn uiterst gebrekkige kennis grondslag vindt in het administratieve dossier en dat zijn toelichtingen post factum hieraan geen afbreuk doen. Verzoekers onwetendheid kan dan ook bezwaarlijk een doorgedreven politiek engagement ondersteunen nu hij zijn politieke activiteiten net op dat ogenblik aanving met het doel propaganda te voeren voor de Kinijit en affiches te verspreiden in het kader van de verkiezingscampagne. Dat hij daarbij de namen van de kandidaten niet zou hebben opgemerkt kan dan ook bezwaarlijk overtuigen. Verzoeker toont geen politieke betrokkenheid aan. Zijn problemen die daaruit zouden zijn afgeleid -waaronder de arrestatie- worden dan ook niet objectief gegrond. Dit klemmt te meer nu verzoekers verklaringen over zijn arrestatie op 7 juli 2005 na de deelname aan een demonstratie tegen verkiezingsbedrog evenmin coherent zijn.

3.3.2. Verzoeker meent dat hij *“wou wel, doch heeft nooit de mogelijkheid gehad om zich tegen zijn arrestatie te verzetten. (...) Aan de verschillende mensen die werden opgepakt werden geen documenten, lidkaarten, of wat dan ook gevraagd. Alle demonstranten werden systematisch opgepakt, in een poging om andere demonstraties of oproer te ontmoedigen”*. Verzoeker gaat voorbij aan de opmerking uit de bestreden beslissing dat het bevreemdend is dat, hoewel geen enkele demonstrant tijdens de protestactie aan een identiteitscontrole onderworpen werd, de politiediensten er toch in slaagden hen op te sporen en te arresteren. De bestreden beslissing stelde eveneens *“Toen u gevraagd werd of u tijdens uw detentie niet zei dat u niet tegen het regime was, gaf u aan dat het onmogelijk was om te communiceren met de mensen die u arresteerden, vermits ze geen Amhaars spraken (gehoor CGVS, p.11)”*. De bewering *“Het CGVS is er duidelijk niet van op de hoogte dat in Ethiopië er twee officiële talen zijn. Verzoeker spreekt er één van doch beheerst de andere landstaal Tikri hoegenaamd niet. De mensen en ook de Politiediensten zijn er niet voldoende ontwikkeld om meerder talen aan te leren..”*, blijft een loze bewering nu uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier

blijkt dat het Amhaars een officiële landstaal is in Ethiopië en ervan kan worden uitgegaan dat de veiligheidsdiensten en politiediensten de officiële taal van de federale overheid kennen. Daarenboven stelt verweerder terecht dat verzoeker niet aantoont dat het Tikri een taal is, noch dat dit in Ethiopië gesproken wordt.

3.3.3. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling nochtans een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Uit het administratieve dossier blijkt dat de vragen op het CGVS niet voor een dubbelzinnige interpretatie vatbaar waren. Dit onderdeel van de bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

3.4. Voorts wat verzoekers lidmaatschap van Genbot 7 en zijn activiteiten voor deze partij betreft, stelt de bestreden beslissing dat de *“veelvuldige en grove onwetendheden ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het feit dat u daadwerkelijk een actief lid was van Genbot 7 en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw activiteit voor Genbot 7 onderging”*.

3.4.1. Betreffende zijn onwetendheid over de correcte oprichtingsdatum van Genbot 7 verklaart verzoeker in zijn verzoekschrift *“Verzoeker was actief lid bij de partij, doch heeft zich pas later aangesloten en was aldus niet betrokken bij de oprichting van de partij”*. Ook deze bewering druist in tegen verzoekers verklaringen tijdens het verhoor waar hij uitdrukkelijk stelde dat hij lid was van Genbot 7 vanaf de dag waarop de partij gesticht werd (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Verder herhaalt verzoeker zijn eerdere verklaringen uit het verhoor zodat de in de bestreden beslissing vastgestelde vage verklaringen over de procedure om lid te worden van Genbot 7 en verzoekers onwetendheid over de structuur van de partij niet worden weerlegd. Aldus blijft de bestreden beslissing op dit punt gehandhaafd, alsook de niet weerlegde vaststellingen uit de bestreden beslissing aangaande verzoekers onwetendheid over de contactpersoon van *“Wondimagegn Mekonnen”* en de correcte datum van de mislukte staatsgreep.

3.5. Verzoekers problemen ten gevolge van zijn aangemeten lidmaatschap van Genbot 7 kunnen overigens evenmin overtuigen. De bestreden beslissing benadrukt terecht dat hij zijn arrestatie niet aannemelijk maakt *“Toen u gevraagd werd om uw medegevangenen te noemen, gaf u aan dat u zich nog Fitsum, Dereje, Tamirat en Nigussie herinnerde (gehoor CGVS, p.13). Toen u later opnieuw gevraagd werd om u de namen van uw medegevangenen te noemen toen u de tweede maal gearresteerd werd, noemde u Fitsum, Wondemagegn, Daniel en Nigussie. Toen u erop gewezen werd dat u een uur eerder twee andere namen opgaf, gaf u aan dat dit de mensen in uw cel waren. Toen u gevraagd werd of u nog namen van andere medegevangen wist, gaf u aan ze niet meer te herinneren (gehoor CGVS, p.16).”* Verzoeker tracht zijn incoherente verklaringen te verschonen door in zijn verzoekschrift te stellen *“Verzoeker had immers begrepen dat hij andere gedetineerden bij naam diende te noemen en niet dat hij de eerdere namen diende te herhalen...”*. Deze a posteriori verklaring druist in tegen het gehoorverslag waaruit blijkt dat verzoeker aanvankelijk vier namen van medegevangenen met wie hij *“goed contact”* had, opsomde en hij zich geen andere celgenoten kon herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Later tijdens hetzelfde verhoor blijkt hij echter niet in staat hen alle vier opnieuw bij naam te noemen. Daarenboven werd hem niet gevraagd om andere medegevangenen op te noemen, maar achtereenvolgens *“Kunt u nogmaals de namen van de medegevangenen noemen met wie u in de cel zat toen u de tweede maal gearresteerd werd?”*, *“Een uur geleden gaf u twee andere namen.”* en *“U kent er geen anderen meer?”* waarop verzoeker antwoordde *“Ik herinner ze niet meer”* (zie gehoorverslag CGVS, p.16). De Commissaris-generaal stelt dan ook terecht *“Men kan verwachten dat men preciezere herinneringen overhoudt aan een detentieperiode van twee maanden en dat u binnen de duur van één gehoor coherente verklaringen aflegt betreffende deze detentie. Dat u hiertoe niet in staat bent ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas”*. Verzoekers verklaringen komen verzonnen voor.

3.6. Verzoekers bemerking of uit het feit dat hij *“niet weet of in België een afdeling van Genbot 7 actief is (wat overigens maar (de) te betwijfelen valt) worden afgeleid dat er geen vrees tot vervolging is? (...) Dit lijkt verzoeker wel ver gezocht!”* kan slechts bevestigen dat verzoeker geen -laat staan doorgedreven- politieke interesse heeft. Evenmin kan dit duiden op een bijzonder partij-engagement nu verzoeker tevens verklaarde geen contact meer te hebben met kennissen in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS,

p.3). Verzoeker reikt aldus geen elementen aan waaruit eigen politieke activiteiten blijken zodat hieruit evenmin problemen kunnen gerezen zijn met de Ethiopische autoriteiten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Waar het verzoekschrift stelt dat hij mogelijk ernstige schade kan oplopen omdat verzoeker betrokken was bij *“het incident aan de controlepost”*, kan de Raad slechts vaststellen dat een dergelijk situatie niet werd aangebracht tijdens de verhoren, noch in het verzoekschrift hiertoe specifieke informatie wordt gegeven. In de summiere melding in het verzoekschrift wordt immers niet toegelicht welk incident aan welke controlepost zich heeft voorgedaan, noch hoe verzoeker hierbij betrokken was.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK